

Sygn. akt: I Ns 289/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant	sekr. sądowy Magdalena Strzelecka

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Wąbrzeźnie na rozprawie

sprawy z wniosku A. S.

z udziałem B. S.

o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z innym członkiem rodziny dotkniętym przemocą

postanawia:

1. oddalić wniosek,
2. nie obciążać uczestnika kosztami sądowymi.

SSR Hanna Woźniak

Sygn. akt I Ns 289/15

UZASADNIENIE

A. S. złożyła wniosek w trybie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie o nakazanie B. S. opuszczenia lokalu położonego w W. nr (...) wraz z wszystkimi ruchomościami do niego należącymi.

Uczestnik B. S. wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd ustalił, co następuje:

A. S. i B. S. są rozwiedzeni. Gospodarstwo rolne i budynek mieszkalny znajdujący się pod adresem W. nr (...) są własnością ich syna P. S. na podstawie umowy przekazania gospodarstwa rolnego. B. S. przysługuje dożywotnia służebność mieszkania w tej nieruchomości. W budynku tym wydzielono trzy oddzielne mieszkania: A. S. i P. S. zajmują mieszkania, które mają wspólne wejście z podwórza i wspólny korytarz, natomiast B. S. zajmuje pokój z kąpielnią kuchenną i łazienką, do których prowadzi oddzielne wejście z drugiej strony budynku. Pomiędzy mieszkaniem uczestnika a mieszkaniami wnioskodawczyni i jej syna nie ma wewnętrznych przejść w budynku. A. S. i B. S. nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i nie pomagają sobie finansowo (dowód: zeznania świadków: H. P. – k.19v, P. S. – k.20, zeznania wnioskodawczyni – k.20v-21, zeznania uczestnika – k.21).

Dla A. S. i P. S. wspólne zamieszkiwanie w jednym budynku z byłym mężem i ojcem jest uciążliwe. Pomimo wcześniejszych ustaleń B. S. nie dokłada się do kosztów opału, wody i prądu. Wychodząc z domu, B. S. często nie gasi światła i nie wyłącza odbiorników prądu. A. S. obawia się osób, które odwiedzają jej byłego męża. Kiedyś zniszczono jej uprawy w ogródku. Innym razem zginęło jej pranie wywieszzone na linie na podwórzu, a spodnie, które się wówczas tam suszyły, nosiła później znajoma B. S.. Na przełomie 2014/2015 roku B. S. podpałił siano na polu. Żadne z tych zdarzeń nie zakończyło się aktem oskarżenia ani wnioskiem o ukaranie za wykroczenie przeciwko B. S. (dowód: zeznania świadków: H. P. – k.19v, P. S. – k.20, zeznania wnioskodawczynie – k.20v-21, zeznania uczestnika – k.21).

B. S. w przeszłości nadużywał alkoholu, ale nie chciał się leczyć odwykowo. Po alkoholu bywał agresywny. W ciągu ostatniego roku B. S. nie uderzył swojej byłej żony, nie wyzywał jej i nie groził jej. Zdarzały się natomiast między nimi tzw. pyskówki. Była żona podejrzewa, że B. S. może cierpieć na jakąś chorobę psychiczną (dowód: zeznania świadków: H. P. – k.19v, P. S. – k.20, zeznania wnioskodawczynie – k.20v-21, zeznania uczestnika – k.21).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i stron albowiem są logiczne i spójne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają, tworząc logiczną całość. W szczególności ponad wszelką wątpliwość wynika z tych zeznań, że wnioskodawczynie i uczestnik nie zajmują wspólnie jednego lokalu i nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

Nieprzydatna dla ustalenia stanu faktycznego okazała się informacja z KPP w W. albowiem podane w niej przyczyny interwencji nie dotyczyły zdarzeń mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz. 1390) definiuje pojęcie stosowania przemocy w rodzinie jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych w rozumieniu art. 115§11 Kodeksu karnego (czyli małżonka, wstępnego, zstępnego, rodzeństwa, powinowatego w tej samej linii lub stopniu, osoby przysposobionej lub przysposabiającej oraz jej małżonka oraz osoby pozostającej we wspólnym pożyciu), a także innej osoby wspólnie zamieszkującej lub gospodarującej, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art.2 w/cyt. ustawy).

Z kolei, jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania (art.11a w/cyt. ustawy).

Jak bezspornie wynika z zebranego materiału dowodowego w konfrontacji z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, rozwiedziony małżonek nie zamieszkujący ani nie gospodarujący wspólnie z potencjalną ofiarą przemocy ani też nie zajmujący z taką osobą wspólnie mieszkania – nie mieści się w definicji członka rodziny, którego Sąd mógłby zobowiązać do opuszczenia mieszkania.

W tej sytuacji bezprzedmiotowe jest rozważanie, czy zachowania uczestnika wypełniają znamiona stosowania przemocy w rodzinie.

Z tych względów na podstawie art.2 i art.11”a” wykładanych a contrario ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz. 1390) orzeczono jak w pkt. 1 postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł w myśl art.520§2 kpc albowiem interesy wnioskodawczynie i uczestnika były sprzeczne, uczestnik jest stroną wygrywającą sprawę, a wnioskodawczynie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych art.3 ust.1 w/cyt. ustawy).

Sędzia: Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem dor. wniosk.,
2. Za 14 dni.

Sędzia: